

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาวิชาการแพทย์และสาธารณสุข

ที่ พส ๒/๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของโรงพยาบาลภูเวียง
จังหวัดขอนแก่น เกี่ยวกับประวัติผู้ป่วย

ผู้อุทธรณ์ : นางสาวศิริวิมล [REDACTED] และนางสาวศิรินภา [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โรงพยาบาลภูเวียง จังหวัดขอนแก่น

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาวศิริวิมล [REDACTED] ผู้อุทธรณ์ ราชภารังหัด
ขอนแก่น ผู้ได้รับมอบอำนาจจากนางสาวศิรินภา [REDACTED] มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์
๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ขอแก้ไขเอกสารประวัติผู้ป่วย ราย
นางสาวศิรินภา [REDACTED] กรณีรถยนต์หมายเลขทะเบียน บจ - ๘๔๗ หนองบัวลำภู เกิดอุบัติเหตุ
เมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๑ เป็นเหตุให้นางสาวศิรินภาได้รับบาดเจ็บ และนางสาวศิรินภาได้
เข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลภูเวียง โดยผู้อุทธรณ์ขอให้โรงพยาบาลภูเวียงตรวจสอบข้อเท็จจริง
เกี่ยวกับการบันทึกข้อมูลในเอกสารใบบันทึกการตรวจผู้ป่วยของนางสาวศิรินภา [REDACTED]
และขอให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลข่าวสารในเอกสารดังกล่าว จากเดิมที่บันทึกว่า นางสาวศิรินภา^{เป็นผู้ชักชี้} เป็นนางสาวศิรินภาเป็นผู้โดยสาร เนื่องจากในวันดังกล่าวนางสาวศิริวิมลเป็นผู้ชักชี้
รถยนต์ ไม่ใช่นางสาวศิรินภา

โรงพยาบาลภูเวียงมีหนังสือ ที่ ขก ๐๐๒๗.๓๐๑/๒๖๓ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๒
ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลข่าวสารประวัติของผู้ป่วย คือ นางสาวศิรินภา^[REDACTED]
เนื่องจากมีการบันทึกข้อมูลผู้ป่วยลงในโปรแกรมเวชระเบียนคอมพิวเตอร์ของโรงพยาบาล
อีกทั้งบริษัทเจ้าพระยาประกันภัย จำกัด (มหาชน) ได้มายืนยันว่าเอกสารไปเรียบร้อยแล้ว

คำวินิจฉัย ที่ พส ๒/๒๕๕๒

นางสาวคิริมล ███ และนางสาวคิรินภา ███ มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๒ อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของโรงพยาบาลภูเวียงดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสำนักงานสาธารณสุข ได้พิจารณาอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงประวัติผู้ป่วยของโรงพยาบาลภูเวียง ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้โรงพยาบาลภูเวียงและโรงพยาบาลศรีนครินทร์จัดส่งมา ทั้ง ได้รับฟังคำชี้แจงด้วยว่าจากของผู้แทนโรงพยาบาลภูเวียง ผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสถานีตำรวจนครบาลภูเวียง ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านนิติเวชศาสตร์ และผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายด้วยแล้ว ข้อเท็จจริง ฟังได้ว่า นางสาวคิริมล ███ ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลภูเวียง ขอให้ ตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการบันทึกข้อมูลในเอกสารบันทึกการตรวจผู้ป่วย ███ ซึ่งเป็นประวัติการรักษาของนางสาวคิรินภา ███ และขอให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลข่าวสาร ในเอกสารดังกล่าว จากเดิมที่บันทึกว่า นางสาวคิรินภาเป็นผู้ชาย เป็นนางสาวคิรินภาเป็นผู้โดยสาร แต่โรงพยาบาลภูเวียงปฏิเสธการแก้ไขเปลี่ยนแปลงประวัติผู้ป่วย

ในชั้นพิจารณา นางสาวคิรินภาซึ่งเป็นเจ้าของประวัติ ชี้แจงว่า ปัจจุบันอายุ ๑๘ ปี ขณะนี้เรียนการศึกษานอกโรงเรียนและประกอบอาชีพค้าขาย ไม่มีความสามารถในการขับรถ อีกทั้งไม่มีใบอนุญาตขับรถ ในวันเกิดเหตุนั่งสนทนากับเพื่อนโดยมีการดื่มสุราด้วย พี่สาวคือ นางสาวคิริมลได้ขอให้นั่งรถไปเป็นเพื่อนเพื่อทำธุระ จึงโดยสารรถไปกับพี่สาวและเพื่อนอีก ๒ คน คือ นางสาวเบญจพร ███ และนายคาวี ███ โดยตนนั่งด้านหน้าคู่กับคนขับ ขณะ เกิดอุบัติเหตุหันหน้าทางด้านหลังเพื่อยุกกับเพื่อน และได้รับบาดเจ็บที่หน้าอกและแขนซ้าย แต่ร่างกายทั่วไปไม่มีบาดแผล หลังเกิดอุบัติเหตุไม่ได้ไปโรงพยาบาลภูเวียงในทันที แต่เพื่อน ๒ คน ที่โดยสารไปด้วย ได้รับบาดเจ็บและได้ไปที่โรงพยาบาลภูเวียงก่อน ตนเองอยู่กับพี่สาวเพื่อรอ เจ้าหน้าที่จากบริษัทประกันภัย ต่อมาเมื่อการปวดศีรษะด้านซ้ายและอาเจียนจึงไปรับการรักษาที่ โรงพยาบาลภูเวียง โดยพี่ชายและพี่สาวเป็นผู้พาไป อยู่ที่โรงพยาบาลภูเวียงประมาณครึ่งชั่วโมง พี่สาวเห็นว่าไม่ได้รับการบริการที่ดี จึงให้ย้ายไปรับการรักษาต่อที่โรงพยาบาลศรีนครินทร์พร้อม กับนางสาวเบญจพร และอยู่ที่โรงพยาบาลศรีนครินทร์ ๑ คืน

นางสาวคิริมล ผู้อุทธรณ์ ชี้แจงว่า ปัจจุบันอายุ ๒๒ ปี ประกอบอาชีพค้าขาย เป็น เจ้าของร้านต์หมายเลขทะเบียน บจ - ๔๕๗ หนองบัวลำภู และเป็นผู้บ้ารถในวันเกิดเหตุ โดย

คำวินิจฉัย ที่ พส ๒/๒๕๕๒

ขับรถตามหลังรถบรรทุกไม้ มีรถจักรยานยนต์ขับตัดหน้าจึงหักหลบแล้วเสียหลักลงข้างทาง สภาพรถกระแทกหน้าร้าว กระจากข้างและกระจากหลังแตก ไม่ได้รับบาดเจ็บ เพราะคาดเข็มขัดนิรภัย หลังเกิดอุบัติเหตุมีเจ้าหน้าที่ตำรวจมาตรวจสอบที่ แต่ยังไม่ได้แจ้งความในทันที ไปแจ้งความในวันรุ่งขึ้น ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ลงบันทึกประจำวันและต่อมาได้มีการเปรียบเทียบปรับผู้อุทธรณ์ในข้อหาขับรถโดยประมาท ขณะที่รอเจ้าหน้าที่จากบริษัทประกันภัยตรวจสอบกรณีการเกิดอุบัติเหตุ นางสาวศิรินภา มีอาการปวดศีรษะมาก จึงพานางสาวศิรินภาไปรับการรักษาที่โรงพยาบาลภูเวียง และเป็นผู้จัดการให้นางสาวศิรินภาและนางสาวเบญจพรซึ่งมีอาการแน่นหน้าอักและคอช้ำบไม่ได้ไปรับการรักษาต่อที่โรงพยาบาลศรีนครินทร์ โดยนอนไปในโรงพยาบาลทั้ง ๒ คน ต่อมา ผู้อุทธรณ์ ได้รับหนังสือจากบริษัทเจ้าพระยาประกันภัย จำกัด (มหาชน) ปฏิเสธการจ่ายค่าสินไหมทดแทน โดยให้เหตุผลว่าเนื่องจากในประวัติผู้ป่วยระบุว่านางสาวศิรินภาเป็นผู้ขับรถ มิใช่นางสาวศิริวิมล ซึ่งเป็นเจ้าของรถ ผู้อุทธรณ์จึงขอตรวจสอบประวัติผู้ป่วยของนางสาวศิรินภา และเห็นว่าการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับผู้ขับรถของโรงพยาบาลภูเวียงในประวัติผู้ป่วยมีความคลาดเคลื่อน โดยเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลสอบถามจากตัวผู้ป่วยซึ่งขณะนั้นมีอาการปวดศีรษะ แล้วลงบันทึกเอง ไม่ให้ญาติเข้ามายกเว้นข้อง จึงขอให้แก้ไขประวัติผู้ป่วยของนางสาวศิรินภาให้ตรงกับความเป็นจริง

ผู้แทนโรงพยาบาลภูเวียงซึ่งประกอบด้วยแพทย์หญิงเต็มดวง ปัตเตย แพทย์ผู้รักษา และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องรวม ๗ คน ชี้แจงด้วยว่าฯ และตามหนังสือโรงพยาบาลภูเวียง ที่ ขก ๐๐๒๗.๓๐๑/๖๔๑ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ สรุปว่า เมื่อได้รับแจ้งเหตุ เจ้าหน้าที่กู้ชีพได้ไปรับผู้บาดเจ็บ ๒ คน คือ นางสาวเบญจพรและนายคาวี นายคาวีได้รับบาดเจ็บกระดูกข้อเท้าหัก จึงส่งตัวไปรับการรักษาที่โรงพยาบาลศูนย์ขอนแก่น ต่อมาญาติของนางสาวศิรินภาซึ่งเข้าใจว่าคือ นางสาวศิริวิมลและบิดาของนางสาวศิรินภา ได้พานางสาวศิรินภาษารับการรักษาที่โรงพยาบาลภูเวียง นางสาวศิรินภา มีอาการปวดศีรษะ อาเจียน ๑ ครั้ง มีเลือดปะปนอยู่ เจ้าหน้าที่และแพทย์ผู้รักษาได้ชักถามอาการจากตัวผู้ป่วยว่า เป็นผู้ขับรถหรือไม่ เพื่อประกอบการตรวจวินิจฉัย นางสาวศิรินภาแจ้งว่าตนเองเป็นผู้ขับรถคนที่เกิดเหตุ และได้มีการชักถามต่อว่า ตืมสุราด้วยหรือไม่ เพื่อตรวจระดับความรู้สึกตัวของผู้ป่วย นางสาวศิรินภาษตอบข้อชักถามได้ทันที ซึ่งแสดงว่า ความรู้สึกตัวอยู่ในระดับดี การระบุชื่อนางสาวศิรินภาเป็นผู้ขับรถจึงเป็นการบันทึกโดยได้ข้อมูลจากการชักประวัติผู้ป่วยตามมาตรฐานการดูแลผู้ป่วยอุบัติเหตุ เพื่อประโยชน์ในการดูแลรักษา โดยมีเจ้าหน้าที่เป็นพยานในการให้ข้อมูลของผู้ป่วย ข้อมูลดังกล่าวได้ถูกบันทึกในแบบบันทึก

คำวินิจฉัย ที่ พส ๒/๒๕๕๒

เวชระเปียน และในคอมพิวเตอร์ของโรงพยาบาลภูเวียงเพื่อเป็นข้อมูลทางสถิติ ตั้งแต่วันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๑ และบริษัทเจ้าพระยาประกันภัย จำกัด (มหาชน) ซึ่งได้รับความยินยอมจากนางสาวศิรินภาให้ไปติดต่อขอรับประวัติผู้ป่วยเพื่อประกอบการเบิกจ่ายในวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ แต่ญาติได้มาร้องขอให้แก้ไขประวัติผู้ป่วยเมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ซึ่งทางโรงพยาบาลไม่สามารถแก้ไขให้ได้

ผู้แทนสถานีตำรวจนครบาลภูเวียงชี้แจงว่า เมื่อได้รับแจ้งว่ามีอุบัติเหตุ เจ้าหน้าที่ได้ไปตรวจสอบที่เกิดเหตุ พบร่องรอยกระแทกหัวทางด้านขวา มีเด็กนักเรียนและชาวบ้านจำนวนหนึ่ง มุ่งดูอยู่ ไม่พบผู้ได้รับบาดเจ็บในที่เกิดเหตุ แต่พบผู้อ้างว่าเป็นเจ้าของรถคือนางสาวศิริวิมล ซึ่งในวันเกิดเหตุยังไม่มีการลงบันทึกประจำวัน เจ้าหน้าที่เพียงแต่จัดการเพื่ออำนวยความสะดวกความสะดวกเรื่องการจราจร เมื่อนางสาวศิริวิมลไปให้ถ้อยคำในวันรุ่งขึ้น พนักงานสอบสวนได้ลงบันทึกประจำวันว่า นางสาวศิริวิมลเป็นผู้ขับรถโดยไม่มีการสอบพยานอีกเพิ่มเติม อย่างไรก็ตาม เมื่อคณะกรรมการฯ ขอให้มาให้ถ้อยคำ พนักงานสอบสวนแจ้งว่าได้สอบถามปากคำผู้ที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม คือ นางสาวศิรินภา นางสาวเบญจพร และนายคาวี ซึ่งบุคคลทั้งสามยืนยันว่า นางสาวศิริวิมลเป็นผู้ขับรถ และพนักงานสอบสวนได้มอบสำเนาบันทึกการให้ถ้อยคำดังกล่าวเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ด้วย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิชาการแพทย์และสาธารณสุข พิจารณาในชั้นต้นเกี่ยวกับลิทธิในการอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากนางสาวศิริวิมลมีหนังสือถึงโรงพยาบาลภูเวียงขอแก้ไขประวัติผู้ป่วยของนางสาวศิรินภา อันเป็นการขอแก้ไขเปลี่ยนแปลง ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้อื่น ซึ่งไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๒๕ ซึ่งบัญญัติว่า “ถ้าบุคคลใดเห็นว่าข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน ส่วนใดไม่ถูกต้องตามที่เป็นจริง ให้มีลิทธิยื่นคำขอเป็นหนังสือให้หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแล ข้อมูลข่าวสารแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนนั้นได้” ซึ่งหน่วยงานของรัฐจะต้อง พิจารณาคำขอดังกล่าว และแจ้งให้บุคคลนั้นทราบโดยไม่ชักช้า” อันมีความหมายว่าผู้ขอให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารนั้นต้องเป็นเจ้าของข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนั้นเอง อย่างไรก็ตาม ข้อพิจารณาี้ ต่อมา นางสาวศิรินภาได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการฯ

คำวินิจฉัย ที่ พส ๒/๒๕๕๒

แจ้งว่า ขอมอบอำนาจให้นางสาวศิริวิมลกระทำการคัดลอกหรือแก้ไขทะเบียนผู้ป่วยของตนแทน เสมือนนางสาวศิรินภากรทำเองทุกประการ เมื่อบุคคลและเหตุที่ขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงประวัติ ผู้ป่วยมีความเกี่ยวเนื่องกัน ประกอบกับนางสาวศิรินภาได้มอบหมายให้นางสาวศิริวิมลซึ่งเป็นพี่สาวกระทำการแทนได้ ทั้งได้ลงชื่อในหนังสืออุทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๒ ด้วย ดังนั้น คณะกรรมการฯ จึงรับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

ผู้อุทธรณ์ขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความในเอกสารใบบันทึกการตรวจผู้ป่วย

จากเดิมที่บันทึกว่า “นางสาวศิรินภาเป็นผู้ป่วย” เป็น “นางสาวศิรินภาเป็นผู้โดยสาร” ข้อความว่าบุคคลใดเป็นผู้ขับรถยนต์หรือเป็นผู้โดยสารนั้น เมื่อพิจารณาโดยคำนึงถึงวิธีปฏิบัติในการตรวจรักษาผู้ป่วย ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมประการหนึ่งของผู้ป่วย ที่แพทย์ผู้รักษาต้องทราบเพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยอาการบาดเจ็บของผู้ป่วย เมื่อแพทย์ได้ชักถาม และบันทึกลงในใบบันทึกการตรวจผู้ป่วย ข้อมูลนั้นจึงเกี่ยวข้องและเป็นส่วนหนึ่งในประวัติการรักษาผู้ป่วย อันเข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามนัยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งบัญญัติว่า “ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับลักษณะตัวของบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อของผู้นั้นหรือมีเลขหมายรหัส หรือลิ้งบอกรักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้นั้นได้ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ แผ่นบันทึกลักษณะเสียงของคนหรือรูปถ่าย และให้หมายความรวมถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับลักษณะตัวของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้วด้วย”

กรณีตามอุทธรณ์มีข้อที่ต้องพิจารณาว่า การบันทึกข้อมูลดังกล่าวตรงกับข้อเท็จจริง หรือไม่ เห็นว่า ข้อเท็จจริงที่ว่าผู้ใดเป็นผู้ขับรถยนต์นั้น ฝ่ายผู้อุทธรณ์และผู้แทนโรงพยาบาลภูเก็ย ต่างยืนยันในข้อเท็จจริงฝ่ายตน การค้นหาความจริงจึงต้องพิจารณาจากผู้ที่รู้เห็นหรือผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์ที่สามารถชี้ชัดได้โดยปราศจากข้อสงสัยว่าผู้ใดเป็นผู้ขับรถยนต์ดังกล่าว ซึ่งจากการรับฟังคำชี้แจงของผู้แทนสถานีตำรวจนครบาลภูเก็ย และจากการตรวจสอบบันทึกคำให้การของผู้อุทธรณ์ และผู้เกี่ยวข้องที่ผู้แทนสถานีตำรวจนครบาลภูเก็ยได้มอบให้แก่คณะกรรมการฯ นั้น ปรากฏว่าข้อมูล ดังกล่าวไม่สอดคล้องกัน เช่น บันทึกรายงานประจำวันวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๑ ซึ่งผู้แทนสถานีตำรวจนครบาลภูเก็ยชี้แจงว่าได้บันทึกตามคำให้การของนางสาวศิริวิมล ระบุว่า “ได้มีสุนัขวิ่งตัดหน้าอย่างกะทันหัน จึงได้หักหลบทำให้รถเสียหลักแลบลงข้างทาง ทำให้ผู้โดยสารมาในรถได้รับ

คำวินิจฉัย ที่ พส ๒/๒๕๕๒

บัดเจ็บ" และในบันทึกคำให้การของนางสาวศิริวิมลและนางสาวศิรินภาเมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๑ บันทึกคำให้การของนางสาวเบญจพรเมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๒ และบันทึกคำให้การของนายควรีเมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๒ ได้ระบุเหตุการณ์เดียวกันว่า "เมื่อมาถึงที่เกิดเหตุได้มีรถจักรยานยนต์ซึ่งขับขี่โดยวัยรุ่นแล้วขับแซงขึ้นหน้ารถยนต์กระบะคันที่ น.ส.ศิริวิมล ขับขี่อย่างกระชั้นชิด จากนั้น น.ส.ศิริวิมล ได้หักพวงมาลัยหลบไปทางขวาเมื่อเป็นเหตุให้รถยนต์กระบะเลี้ยวหลักลงข้างทางแล้วเฉี่ยวชนกับต้นไม้ข้างทาง" ทำให้คณะกรรมการฯ ยังมีข้อสงสัยและไม่อาจชี้ขาดได้ว่าผู้ใดเป็นผู้ขับรถยนต์

กรณีมีข้อที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า คณะกรรมการฯ มีหน้าที่ต้องค้นหาความจริง จนถึงที่สุดเพื่อให้ทราบว่าผู้ใดเป็นผู้ขับรถยนต์หรือไม่ เนื่องจาก การขอแก้ไขประวัติผู้ป่วยให้ตรงกับข้อเท็จจริงนั้นควรเป็นไปเพื่อประโยชน์ในการปกป้องสิทธิของผู้ป่วย เพื่อไม่ให้ต้องได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการบันทึกข้อความที่ไม่ตรงกับข้อเท็จจริง นอกจากนั้นการขอให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลได้ต้องเป็นเรื่องที่อยู่ภายใต้ขอบเขตภารกิจของหน่วยงานนั้นที่จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลข่าวสารที่บันทึกไว้ด้วย ผู้อุทธรณ์ขอแก้ไขประวัติผู้ป่วยเพื่อประโยชน์ในการรับค่าสินไหมทดแทนจากบริษัทประกันภัย เมื่อโรงพยาบาลภูเวียงยืนยันว่าได้บันทึกจาก การซักประวัติผู้ป่วย ข้อโต้แย้งระหว่างโรงพยาบาลภูเวียงและผู้อุทธรณ์จึงเป็นปัญหาเกี่ยวกับผู้ขับรถยนต์ที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุ มิใช่ปัญหาเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลซึ่งเป็นภารกิจโดยตรงของโรงพยาบาลภูเวียง ข้อโต้แย้งดังกล่าวควรได้รับการพิจารณาตามกระบวนการยุติธรรมทางศาลมากกว่าการค้นหาความจริงในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารซึ่งเป็นคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทในทางปกครอง ด้วยเหตุผลดังกล่าว ในชั้นนี้ คณะกรรมการฯ จึงเห็นพ้องด้วยกับโรงพยาบาลภูเวียงที่ไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลในประวัติผู้ป่วยของนางสาวศิรินภา [REDACTED] อนึ่ง นางสาวศิรินภา มีสิทธิร้องขอให้โรงพยาบาลภูเวียงหมายเหตุคำขอของตนแนบไว้กับประวัติผู้ป่วยของตนได้ ตามมาตรา ๒๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

อย่างไรก็ตาม นายวิชัย โชคิวัฒน์ กรรมการ มีความเห็นว่า การดำเนินการของคณะกรรมการฯ ใช้วิธีการไต่สวน จึงควรดำเนินการແဆว่าข้อเท็จจริงที่เป็นประเด็นสำคัญจนถึงที่สุด โดยการเชิญสืบ ไม่ควรให้เป็นภาระของราชภัฏต้องไปดำเนินการทางศาลเอง

หน้า ๗ ใน ๗ หน้า

คำวินิจฉัย ที่ พส ๒/๒๕๕๒

ฉะนั้น ออาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสำนักงานสาธารณสุข จังหวัด [REDACTED] ประจำค ประจำให้โรงพยาบาลภูเวียงหมายเหตุคำขอของตนแบบไว้กับประวัติผู้ป่วย กีให้โรงพยาบาลภูเวียงดำเนินการให้ตามความประسنค์

ประธานกรรมการ

(ศาสตราจารย์ จัชส สุวรรณเวลา)

กรรมการ

(ศาสตราจารย์ อาวุธ ครีคุกรี)

กรรมการ

(ศาสตราจารย์ บุญศรี มีวงศ์อุ่นเมษ)

กรรมการ

(นายวิชัย ใจกวิวัฒน)

กรรมการผู้รับผิดชอบล้านนาอุทธรณ์

(ศาสตราจารย์ แสงวิทย์ บุญเฉลิมวิภาส)